

Et TEMA fra www.dreieskiva.com - Roald's rom i rommet.

Forventningsprinsippet

Roald Kvam © 2008

Jesus sa at Simon, "den som hører", skulle få et nytt navn og kalles Kefas/ Peter, "klippen". Simon skjønte sannsynligvis straks at Jesus plasserte ham i en synlig og betydningsfull tradisjon:

- Abram, "far er høy" - Abraham, "far til mange".
- Jakob, "holde i hælen" - Israel, "den som kjemper med Gud".
- Josef, "forøker" - Safenat-Paneh, "han som tyder drømmer".
- Hosea, "utfrier" - Josva, "Javhe frelser".
- Gideon, "som feller" - Jerubbaal, "la Baal kjempe".

Navneskifte skapte forventning og betydde et vendepunkt for framtidig retning og mål.

Jesu ord til Simon inneholder ikke noe "hvis" eller "dersom". Jesus er sikker på at "Simon" vil bli forvandlet til "Peter" (jf Fil 1:6). Hvorfor? Fordi Jesus kjenner Guds karakter, kraften i Guds levende ord og Guds utrustende nærvær.

Forventningsprinsippet handler om et grunnleggende trekk ved oss mennesker: Vi vil gjerne leve opp til de forventninger som blir uttalt av noen vi respekterer og stoler på.

Jesus sådde håp i Simon og høstet en bestemmelse hos ham.

En klippe blir dannet av sand som blir utsatt for trykk og hete. På samme måte skulle Simon gå gjennom press og hete til sin karakterdannelse. Men ALDRI alene! Jesus tar Simon inn i sitt følge. Simon får med andre ord et privilegiet å dra nytte av de unike ressursene til sin Herre og MENTOR:

- Jesu eksempel.
- Jesu makt.
- Jesu visdom.
- Jesu kunnskap om Skriftene.
- Jesu bønneliv.
- Jesu følsomhet overfor Åndens ledelse.
- Jesu erfaring.
- Jesu tid.
- Jesu energi.
- Jesu nettverk.

Simon sin utvikling var vel så mye avhengig av hvem han hadde til mentor, som hvem han selv var: Jesus skulle bli Simon Peters framtid.

Envher av oss som tror at Jesus er Kristus, Guds Sønn, verdens Frelser, har mulighet til å leve ut Guds forventninger til oss (jf Jer 29:11) - eller ikke. Hver eneste situasjon vi går inn i, er egentlig et veikryss hvor vi velger mellom det bedre eller det bitre. Lederskap handler mindre om dyktighet enn innstilling, mindre om posisjon enn det å være til disposisjon.

- Gud har mange og høye tanker om oss, store forventninger:
- Gud skapte oss i sitt bilde.
- Gud gav oss mandat til å "dyrke" og "vokte" hans eiendom.
- Gud gav oss det privilegium å være hans barn, prester og ambassadører.
- Gud gir oss sin kraft i og med Den Hellige Ånd.
- Gud gir oss bønneretten med barnekåret, som gir muligheter for å utbre Guds rike der vi er.

Hva gjør vi i møte med slike enorme forventninger? Det eneste fornuftige må være å innta vår tilmålte del av tro, slik apostelen Paulus beskriver det i Rom 12.

Kilde: *Krallmann, G.: "Fra mulighet til myndighet. Ti nøkler til lederutvikling på Jesu vis."*

